

2Pa kapitola 20.

[1] Potom se stalo, že vytáhli Moábcí a Amónovci a s nimi někteří z amónských spojenců do války proti Jóšafatovi. [2] Tu přišli a oznámili Jóšafatovi: "Vytáhlo proti tobě veliké množství z krajín za mořem, od Aramejců. Hle, jsou v Chasesón-támaru, to jest v Én-gedí." [3] Jóšafat se dotázal s bázní Hospodina. Vyhlásil také po celém Judsku púšť. [4] Judejci se shromáždili, aby hledali pomoc od Hospodina. Také ze všech judských měst přišli hledat Hospodina. [5] Jóšafat stanul ve shromáždění Judejců a obyvatel Jeruzaléma v Hospodinově domě před novým nádvořím [6] a řekl: "Hospodine, Bože našich otců, cožpak nejsi ty Bůh na nebi, který vládne nade všemi královstvími pronárodů? Máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, nikdo se ti nemůže zpěčovat. [7] Což jsi to nebyl ty, náš Bože, jenž jsi vyhnal obyvatele této země před Izraelem, svým lidem? Dal jsi ji navěky potomkům Abrahama, svého přítele. [8] Usídlili se v ní a vybudovali ti v ní svatyni tvému jménu. Řekli: [9] ŠJestliže na nás přijde něco zlého, meč soudu, mor či hlad, postavíme se před tento dům a před tebe, protože v tomto domě dlí tvé jméno, a ve svém souzení budeme k tobě volat, a ty nás vyslyšíš a zachrániš." [10] Nyní pohled' na Amónovce a Moábce i na horu Seír, kudy jsi Izraeli nedovolil projít, když přicházel z egyptské země; uhnul od nich a nevyhladil je. [11] Hle, jak nám odplácěj. Přitáhli nás vyhnat z tvého vlastnictví, které jsi nám určil. [12] Bože náš, což je nebudeš soudit? Nemáme sílu proti tomuto velikému množství, které táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, proto vzhlížíme k tobě." [13] Všichni Judejci stáli před Hospodinem i se svými dětmi, ženami a syny. [14] Tu sestoupil uprostřed shromáždění duch Hospodinův na Jachziela, syna Zekarjáše, syna Benajáše, syna Jeíela, syna Matanjášova, lévijce ze synů Asafových, [15] a ten pravil: "Pozorně naslouchejte, všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, i ty, králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: 'Nebojte se a neděste se tohoto velikého množství.' Boj není váš, ale Boží. [16] Zítra proti nim sestupte, až budou vystupovat do Svahu květů. Potkáte je na konci úvalu směrem k poušti Jerúelu. [17] Vy přitom bojovat nemusíte. Postavte se, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, stůjte a uvidíte, jak vás Hospodin zachrání. Nebojte se a neděste se a zítra proti nim vytáhněte! Hospodin bude s vámi." [18] Nato Jóšafat padl na kolena tváří k zemi a všichni Judejci i obyvatelé Jeruzaléma padli před Hospodinem a klaněli se mu. [19] Potom povstali lévijci z Kehatovců a Kórachovců, aby chválili Hospodina, Boha Izraele, hlasem velice mocným. [20] Za časného jitra vytáhli na tekójskou poušť. Když vycházeli, Jóšafat se postavil a řekl: "Slyšte mě, Judejci i obyvatelé Jeruzaléma! Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar." [21] Po poradě s lidem rozestavil před Hospodinem zpěváky, aby chválili jeho velebnou svatost. Šli před ozbrojenci a provolávali: "Chválu vzdejte Hospodinu, jeho milosrdenství je věčné." [22] V ten čas, kdy se dali do jásotu a chval, vyslal Hospodin zálohy proti Amónovcům a Moábcům i proti hoře Seíru, proti těm, kteří přitáhli na Judejce, a byli poraženi. [23] Amónovci a Moábcí se totiž postavili proti obyvatelům hory Seíru, aby je vyhladili jako klaté. Když pak skoncovali s obyvateli Seíru, pomohli jedni druhým do zkázy. [24] Když vstoupili Judejci na výšinu s výhledem na poušť, a obrátili se směrem k tomu shluku, spatřili jen mrtvá těla ležící na zemi; nikdo nevyvázl. [25] Pak přišel Jóšafat a jeho lid posbírat kořist. Našli tam u mrtvých těl množství majetku a vzácné výzbroje; získali pro sebe tolik, že to nemohli unést. Kořist sbírali tři dny, tak byla hojná. [26] Čtvrtého dne se shromáždili v dolině Beraka (to je Dobrořečení), protože tam dobrořečili Hospodinu. Proto se to místo nazývá Dolina dobrořečení až dodnes. [27] Potom se všichni judští i jeruzalémští s Jóšafatem v čele vraceli s radostí do Jeruzaléma, protože je Hospodin naplnil radostí z vítězství nad nepřáteli. [28] Přišli s harfami, citarami a trubkami do Jeruzaléma, do Hospodinova domu. [29] Strach před Bohem dolehl na království všech zemí, když slyšela, jak Hospodin bojoval proti nepřítelům Izraele. [30] Jóšafatovo království žilo v míru a jeho Bůh mu dopřál klid na všech stranách. [31] Jóšafat se stal králem nad Judou. Bylo mu třicet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azúba; byla to dcera Šilchího. [32] Chodil po cestě svého otce Ásy. Neodchýlil se od ní, ale činil to, co je správné v Hospodinových očích. [33] Jenom neodstranili posvátná návrší; lid ještě nestál srdcem cele při Bohu svých otců. [34] O ostatních příbězích Jóšafatových, prvních i posledních, se dále píše v Příbězích Jehúa, syna Chananího, jež byly pojaty do Knihy králů izraelských. [35] Ale potom se Jóšafat, král judský, spolčil s Achazjášem, králem izraelským, a ten ho svedl k svévolným činům. [36] Spolčil se s ním, aby mohl udělat loď k plavbě do zámoří. Ty loď dělali v Esjón-geberu. [37] Elíezer, syn Dóavahův z Maréši, však prorokoval a řekl Jóšafatovi: "Že jsi se spolčil s Achazjášem, Hospodin přerušil, co jsi udělal." Loď ztroskotaly a nemohly plout do zámoří.